Rákos-patak
2. Táplálékklánc (A várost elhagyva)

Pocsolyakalózok

A vizes élőhely jellemzése

A XVII. kerület szélén folyással szembe haladva megszűnik a mesterséges meder. A patak nem korlátozódik többé a neki szánt, ember alkotta árokba. Kisebb nádasok jelennek meg a parton, fölöttük fák magasodnak. A patak szélessége megnő. Ahol pedig a védősáncok is kijjebb mennek a patak szélétől, ott kezdődik az ártér.

Pézsmapocok *(Ondatra zibethicus) - Avagy a patak hódpótléka*

A pézsmapockot Amerikából telepítették be a vén kontinensre. De mit sem törődik ő ezzel, miközben a Rákos-patak szétment betonelemei, nádasai parti üregei közt építgeti hajlékát. Nyáron leginkább növényevő. Télen azonban az ízlése átkattan a vízben élő gerinctelenek, rákok, kagylók és halak felé. Nálunk nem vadásszák a hasa alján található, mirigyeiben lévő értékes pézsmájáért. Azt viszont meg kell hagyni, hogy fajtársainak sok problémát okozott már az illatszeripar.

Feketeszájú géb (Neogobius melanostomus) - avagy a betolakodó

Ez a halfaj egyértelműen idegenhonos. Igénytelen és könnyen alkalmazkodik. Gyorsan terjed a Rákos-patakban. Elveszi az életteret és a táplálékot az idegen halfajoktól, és ha ez még nem lenne elég, őshonos felebarátainak az ikráit is elfogyasztja.

Vágó csík (*Cobitis taenia) - avagy ez tényleg vág?*

Apró fenéklakó barátunk ikrája táplálékul szolgál a feketeszájú gébnek. Maga a kifejlett példány azonban már kissé keményebb falat. Nem csupán azért, mert a rejtőzködés mestere, hanem azért is, mert szája alatt tüskeszerű csontkinövések vannak, és nem fél fegyverét használni. A víz fenekén élő gerinctelenekkel és szerves törmelékkel táplálkozik.

Közönséges vízicsiga *(Bithynia tentaculata) - avagy maga a megtestesült sebesség*

A közönséges vízicsiga leginkább kúpszerű csúcsos házáról ismerhető fel. Kövekre és betonelemekre tapadó moszatokat, algákat legelget. Őszinte sajnálatára nem csak a fent említett halak, hanem paraziták (lapos és hengeres férgek) is vadásznak rá.

Vége